1963
ନଭେମ୍ବର 18

ଆୟ-କର ଆୟୁକ୍ତ, ପଞ୍ଜାବ

ବନାମ

ଇଣ୍ଡିଆନ ଉଲେନ ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ ମିଲ୍ସ

(ଏ. କେ. ସରକାର, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା ଏବଂ ଜେ. ସି. ଶାହା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଆୟ କର - ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଅଣଦେଖା – ମାମଲା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଅସମ୍ମତି - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତା - ଆୟ-କର ଅଧିନିୟମ, 1922 (1922 *ର* 11), *ଧାରା* 15C ଏବଂ 66 (1) (2)

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଏକ ଶାଖା 'ଏଲ୍ଗି', ଅନ୍ୟ ଏକ ସଂସ୍ଥା 'କ୍ୟାସଲ୍' କୁ ଋଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15C ଅଧୀନରେ, ସଦ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ଉଦ୍ୟୋଗ ରୂପେ 'ଏଲ୍ଗି' ରେ ନିୟୋଜିତ 6 ପ୍ରତିଶତ ପୁଞ୍ଜି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟିକସ ଛାଡ଼ ନିମନ୍ତେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିୟୋଜିତ ପୁଞ୍ଜିର ଗଣନାରେ 'କ୍ୟାସଲ୍' କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଧାରା 15C ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିବେଶ କରାଯାଇଥିବା ପୁଞ୍ଜିର ଗଣନାରେ 'କ୍ୟାସଲ' କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାଶି ସାମିଲ କରାଯାଉ ବୋଲି ଆୟ-କର ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶରୁ ଉପୁଜିଥିବା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ, ଯାହାର ପ୍ରେରଣ ନିମନ୍ତେ ଆୟୁକ୍ତ ଅଧିନିୟମ 66 (1) ଅଧୀନରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଧାରା 66 (2) ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏହି ମାମଲା ସ୍ଥିର କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବାଦୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ଥିଲା ଯେ 'କ୍ୟାସଲ' ଟିକସଦାତାଙ୍କ ଏକ ଶାଖା ଥିଲା କି ନାହିଁ । ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେହି ସମାନ ଆଠ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଦୁଇଟି ଉଦ୍ୟୋଗର ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ଉଦ୍ୟୋଗର ଗଠନ ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ, 'କ୍ୟାସଲ' କୁ ଏକ ପୃଥକ ସଂସ୍ଥା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସେହି ଧାରଣା ସହିତ ଅସହମତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ 1951-52 ବର୍ଷର ଆକଳନରେ 'କ୍ୟାସଲ୍' ର ଆୟକୁ ଗଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆକଳନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ: ଆୟ-କର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ତଥ୍ୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ: ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ପାଇଁ କେବଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତା ଅଛି । ଏପରି ପରାମର୍ଶ ଦେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଦେଶରୁ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉନାହିଁ ବୋଲି ବିଚାର କରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମାମଲା ସ୍ଥିର କରିବା ରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନୁହେଁ । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶରୁ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥାଏ, ଏବଂ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଇନରେ ନିଜକୁ ଭୁଲ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି ବୋଲି ଏହାର ଧାରଣା ଥାଏ, ତାହେଲେ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏହି ମାମଲା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ

1963

ଆୟ-କର ଆୟୁକ୍ତ, ପଞ୍ଜାବ
ବନାମ
ଇଣ୍ଡିଆନ ଉଲେନ ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ ମିଲ୍ସ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶାହା

ଆହ୍ୱାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ପ୍ରମାଣର ସମୀକ୍ଷା ଉପରେ ଅଦାଲତ ଏକ ଜଟିଳ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ପ୍ରମାଣ ଥାଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ତଥ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଅଦାଲତ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲା । ଯଦି ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟକୁ ଅଣଦେଖା କରୁଥିବା କିଛି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଧାରିତ ଥାଏ, ତେବେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁନଥିବା ସନ୍ଧାନ ଭାବରେ ଏହାକୁ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଅଦାଲତକୁ ପ୍ରେରଣ ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

(ii) ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦୁଇଟି ଦୁର୍ବଳତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ: ଏହା ଏକମାତ୍ର ତଥ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଇନରେ ନିଜକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମାମଲାଟିକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 96/1963 ।

ଆୟ-କର ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 21/1958 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 13 ଅକ୍ଟୋବର, 1960 ର ରାୟରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, *କେ. ଏନ୍. ରାଜଗୋପାଳ ଶାସ୍ତ୍ରୀ* ଏବଂ *ଆର୍. ଏନ୍. ସଚଥେ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, *ଏ. ଭି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ* ଏବଂ *ଏନ୍. ଏନ୍. କେଶୱାନୀ* ।

ନଭେମ୍ବର 18, 1963 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶାହା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା – M/s ଇଣ୍ଡିଆନ ଉଲେନ ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ ମିଲ୍ସ, ଅମୃତସରର - ଏହାପରେ 'କରଦାତା' ରୂପେ ସୂଚିତ - ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଶାଖା ଥିଲା, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଏଲ୍ଗିନ୍ ଭେଲଭେଟ୍ ନାମରେ ପରିଚାଳିତ ଏକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ ଥିଲା ଏବଂ ସଂକ୍ଷିପ୍ତତା ହେତୁ ରେଶମ ମିଲ୍ ଗୁଡ଼ିକ - 'ଏଲ୍ଗିନ୍' ବୋଲି ନାମିତ ଥିଲା । "ଏଲ୍ଗିନ୍ " ଅନ୍ୟ ଏକ ସଂସ୍ଥା, ବମ୍ବେ ଫାଇନ ୱର୍ଷ୍ଟେଡ୍ ମାନୁଫାକ୍ଚରର୍ସ କ୍ୟାସଲ୍ ମିଲ୍ସକୁ - ଏହାପରେ 'କ୍ୟାସଲ୍' ରୂପେ ସୂଚିତ - 3, 21, 460 ଟଙ୍କା ଅଗ୍ରୀମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆକଳନ ବର୍ଷ 1951-52 ରେ, ଭାରତୀୟ ଆୟ-କର ଅଧିନିୟମ, 1922ର ଧାରା 15C ଅଧୀନରେ, ସଦ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ଉଦ୍ୟୋଗ ରୂପେ 'ଏଲ୍ଗିନ୍' ରେ ନିୟୋଜିତ 6 ପ୍ରତିଶତ ପୁଞ୍ଜି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟିକସ ଛାଡ଼ ନିମନ୍ତେ କରଦାତା ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ନିୟୋଜିତ ପୁଞ୍ଜିର ଗଣନାରେ 'କ୍ୟାସଲ୍'କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଗ୍ରୀମ 3,21,460 ଟଙ୍କାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଅମୃତସରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମଣ୍ଡଳର ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ଏହି ଦାବିକୁ

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆୟକର ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି କରଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଧାରା 15C ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିବେଶ କରାଯାଇଥିବା ପୁଞ୍ଜିର ଗଣନାରେ 'କ୍ୟାସଲ୍' କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାଶି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ଆୟ-କର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 66 (1) ଅଧୀନରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଏକ ଆବେଦନକୁ, ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ଆୟୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମାମଲାକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରେରଣ ନିମନ୍ତେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଧାରା 66 (2) ଅଧୀନରେ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆୟୁକ୍ତ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବାଦୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ଥିଲା ଯେ ବମ୍ବେରେ 'କ୍ୟାସଲ୍' ନାମକ ବ୍ୟବସାୟ ଟିକସଦାତାଙ୍କ ଏକ ଶାଖା ଥିଲା କି । ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ କରଦାତାଙ୍କ ଦାବିକୁ, ଯାହା ଉଦ୍ୟୋଗ 'ଏଲ୍ଗି' ରେ ନିୟୋଜିତ ପୁଞ୍ଜିରେ 3,21,460 ଟଙ୍କାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଉଦ୍ୟୋଗରେ ସେହି ସମାନ ଆଠ ଜଣ ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗ -/ 2/- (ଦୁଇ ଅଣା) ଥିଲା, ଏବଂ ଉଭୟ ଉଦ୍ୟୋଗର ଗଠନ ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ, 'କ୍ୟାସଲ' କୁ ଏକ ପୃଥକ ସଂସ୍ଥା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ମତ ସହିତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅସମ୍ମତ ଥିଲେ, ଯଥା, 1951-52 ବର୍ଷର ଆକଳନରେ 'କ୍ୟାସଲ୍' ରୁ ହୋଇଥିବା ଆୟର ଗଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ କରଦାତାଙ୍କ ଆକଳନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସାୟିକ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଗଠନ ଏବଂ ମାଲିକାନା "ସମାନ ଥିଲା" କି ବୋଲି ଅନ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ତାହା ବିଚାର କରିନଥିଲା । ଏହି ମାମଲାକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିଚାର କରି ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ବିଚାର ଏକ ତଥ୍ୟ ଭିତ୍ତିକ ଥିଲା କାରଣ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସମୟରେ "କ୍ୟାସଲ"ରୁ ଆୟର ଅଣ-ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅନୁମାନ ଉପରେ ଏହା ଆଧାରିତ ଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିବା କାରକ ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରକ ଥିଲା ।

ଯଦି ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଆଧାରରେ ମାମଲା ସ୍ଥିର କରିବା କୁ ମନା କରିଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟଥିତ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେଉଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମାମଲା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ମନା କରୁଥିବା ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟର ସଠିକତା ବିଷୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନଥାନ୍ତି, ତେବେ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏକ ମାମଲା ସ୍ଥିର କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି, ଧାରା 66 (2) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅଧିକାରିତା ଦେଇଥାଏ । ଆୟ-କର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ତଥ୍ୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ: ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କେବଳ ନ୍ୟାୟଧିକରଣକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଖରେ ରହିଛି । ଏପରି ପରାମର୍ଶ ଦେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଦେଶରୁ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉନାହିଁ ବୋଲି ଧାରଣା ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ

1963
ଆୟ-କର ଆୟୁକ୍ତ, ପଞ୍ଜାବ
ବନାମ
ଇଣ୍ଡିଆନ ଉଲେନ ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ ମିଲ୍ସ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶାହା

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମାମଲା ସ୍ଥିର କରିବା ରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଅସମ୍ମତି, ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନୁହେଁ । ଯଦି ତାଙ୍କ ମତରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶରୁ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏହି ମାମଲା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଖରେ ରହିଛି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରୁ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ ଯଦି ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆଇନରେ ନିଜକୁ ଭୁଲ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ । ପ୍ରମାଣର ସମୀକ୍ଷା ଉପରେ ଅଦାଲତ ଏକ ଭିନ୍ନ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସନ୍ଧାନକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି କିଛି ପ୍ରମାଣ ଥାଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ତଥ୍ୟର ସନ୍ଧାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଅଦାଲତ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲା । ଯଦି ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟକୁ ଅଣଦେଖା କରୁଥିବା କିଛି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଧାରିତ ଥାଏ, ତେବେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁନଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭାବରେ ଏହାକୁ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଅଦାଲତକୁ ପ୍ରେରଣ ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

କରଦାତାଙ୍କ ଆକଳନରେ 'କ୍ୟାସଲ୍' ର ଆୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନକରିବା ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହାର ପ୍ରଭାବକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଉପରେ ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏକମାତ୍ର ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ଉପରେ ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଏହି ଅନୁମାନ ଉପରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲା ଯେ ଆକଳନ ବର୍ଷ 1951-52 ର ପୂର୍ବ ବର୍ଷରେ, 'କ୍ୟାସଲ୍' ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇଥିଲା ଏବଂ ଆୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲା । ବମ୍ବେଠାରେ 'କ୍ୟାସଲ୍' କୁ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ସଂସ୍ଥା ରୂପେ ପୃଥକ ଭାବେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଆକଳନ ବର୍ଷ 1951-52 କୁ ନୁହେଁ ବରଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ସେହି ବ୍ୟବସାୟର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ସୂଚିତ କରେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦୁଇଟି ଦୁର୍ବଳତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ: ଏହା ଏକମାତ୍ର ତଥ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ଯାହା ଉପରେ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥାଏ ଯାହା ଉପରେ ତାଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ସମର୍ଥନରେ ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହାର ସନ୍ଧାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଇନରେ ନିଜକୁ ଭୁଲ୍ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ମାମଲାଟିକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ମନା କରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ମାମଲା ଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିପ୍ରେରଣ କରାଗଲା । ଏହି ଆବେଦନର ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ଏବଂ
ମାମଲାଟିକୁ ପ୍ରତିପ୍ରେରଣ କରାଗଲା ।

1963

ଆୟ-କର ଆୟୁକ୍ତ, ପଞ୍ଜାବ
ବନାମ
ଇଣ୍ଡିଆନ ଉଲେନ ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ ମିଲ୍ସ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶାହା

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ